

ket er fornøjet med, hvorledes disse Anliggender ordnes. Jeg tror ikke, at der i Virkeligheden er nogen Sympati for, at der hos Justitsministeren bliver den samme Magtfuldkommenhed og Myndighed, som han har i Øjeblikket.

Justitsminister Nellemann udtalte i Motiverne til det Lovforslag, jeg før nævnedede, at det var uheldigt, at der kom saa mange konkurrerende Lotterier, ogsaa af den Grund, at Mellemmændene altid omsatte Gevinsterne i Penge, saa at det blev en Art Pengeotterier. Han sagde i sine Motiver og udtalte det ogsaa i Folketinget eller Landstinget, at det i Virkeligheden var muligt, naar man tog Loven, som den var, for Justitsministeriet at udstede Bevilling til et rent og skært Pengeotteri. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister kan tænkes at skulle gaa saa vidt, men mig vilde det i hvert Fald ikke undre, om han gik til Lovens yderste Grænse, og i saa Tilfælde kan han oprette et rent og skært Pengeotteri ifølge Loven af 6. Marts 1869. Men Sagen er oven i Købet den, at et Lotteri som Landbrugslotteriet forvandles til et Pengeotteri paa den simple Maade, at man sælger Gevinsten. Naar man har vundet en Gevinst — det være om hvilken som helst Landbrugsgenstand, som Justitsministeren kan nævne —, saa kan man, efter hvad jeg har hørt, endog i samme Kiosk, hvor man sælger Lodsedler, ganske simpelt faa Gevinsten omsat i Penge. Det Lotteri, Justitsministeren har oprettet for Landbruget, bliver saaledes til et rent og skært Pengeotteri.

Justitsministeren sagde, at han kendte ikke det mindste til det gamle Forslag om Lotterivæsenet. Det undrede mig. Det er dog ganske løjerligt, at man, naar man har Lotterivæsenet under sig, ikke har undersøgt disse Forhold, men ganske har slaaet sig til Rø med Loven af 1869 og ikke har gjort sig bekendt med en Sag som denne, som dog har spillet en stor Rolle i Rigsdagen. Det kan være, at Justitsministerens Hukommelse just i Dag er meget daarlig, det kan godt være, at han, naar vi traf ham en anden Dag, kunde huske disse Forslag og Forhandlinger, saa meget mere som det ikke er længere siden end i 1896, at et Medlem af Folketinget, Kødte, i en Tale der i Tinget gjorde op-

mærksom paa hele denne Sag, og Justitsministeren var den Gang Medlem af Tinget og af det samme Parti som Kødte. Den ærede Minister kunde da have fundet en god Lejlighed til at gøre sig bekendt med disse Spørgsmaal og til at indprente dem i sin Hukommelse, men, som sagt, i Dag er hans Hukommelse overordentlig svag. Det er nu dog for saa vidt lige-gyldigt. Hvis den ærede Minister nu vil tage Sagen op til Forhandling, og jeg forstod ham saaledes, at han ikke har noget imod det, saa vil han kunne gøre sig bekendt med disse Forslag og vil da se, at de ere gode og nyttige at gennemføre.

Den højtærede Justitsminister siger dernæst, at han ikke føler sig bunden ved gamle Forhandlinger om upolitiske Ting. Ja, jeg er nu ikke en Gang vis paa, at han føler sig bunden ved gamle Forhandlinger eller Afgørelser i politiske Sager. Jeg er ikke saa vis paa, om gamle Venstrestandpunkter ere saa afgørende for ham, som han i dette Øjeblik synes at antyde med sine Ord. Ministeren siger nu, at det kun er upolitiske Sager, hvor Venstres Standpunkter ikke ere afgørende, men den Gang var der det underlige, at en Justitsminister som Nellemann, som jo var en Højremand og reaktionær, fandt altsaa i Folketinget Overensstemmelse med sine Anskuelser af den Grund, at han aldeles ikke var som den højtærede Justitsminister. Han lignede ham i intet, maa-ske nok i Arten af Reaktion, men i øvrigt ikke i noget med Hensyn til sin Administration. Han var en Mand, som ganske bestemt administrerede ud fra andre Forudsætninger og andre Principper end den højtærede Justitsminister. Han ønskede ikke Administrationens Magt udstrakt, tværtimod, paa saadanne Punkter ønskede han, at Lovgivningsmagten skulde træde i Stedet for Administrationen. Det maa ogsaa være Rigsdagen i høj Grad magtpaaliggende, hvordan man saa end betragter Lotterivæsenet, enten man betragter det finansielt eller moralsk — og begge disse Anskuelser blandes i Virkeligheden sammen i Statens Stilling dertil —, at faa denne Sag afgjort og afgjort saaledes, at der for Fremtiden kun bliver oprettet Lotterier ved Lov og ikke ved Bevilling. Nu haaber jeg, at der maa blive nedsat